

Dos policies de Palafrugell neguen haver-se apropiat d'una desena de mòbils

Afirmen que no van entregar cap telèfon a ningú

El germà d'un d'ells diu que es va trobar dos terminals, i el germà de l'altre, que els va comprar en un parc

El judici celebrat ahir a la secció tercera. D'esquerra a dreta: l'agent Alberto Castillo, el policia Àlex Luis, Adrià Castillo (germà d'Alberto), Francisco Carriqui i Marc Luis (germà d'Àlex) Foto: G. P.

L'Audiència de Girona va ser el marc ahir d'un judici contra dos policies locals de Palafrugell, Alberto Castillo Medina i Alexandre Luis Cruz, a qui el fiscal acusa d'haver-se apropiat de mòbils d'una botiga de Vodafone, aprofitant que van haver d'anar a l'establiment perquè uns lladres n'havien forçat la porta. Els fets es remunten a la nit del 8 al 9 de març del 2010, coincidint amb la gran nevada. Dels quinze terminals que van desaparèixer, se sospita que prop d'una desena haurien sigut activats després per familiars o persones de l'entorn dels agents imputats. És per això que, junt amb ells, es van asseure a la banqueta dels acusats tres persones més que haurien estat en possessió d'alguns dels aparells: Adrià Castillo (germà d'Alberto), Marc Luis (germà de l'altre policia) i Francisco Carriqui, que també havia estat agent.

Tant Alberto com Alexandre van negar que haguessin entregat cap mòbil a ningú. Castillo –qui ja no forma part del cos– va explicar que el 8 de març li tocava el torn de la tarda, però que com que faltaven

efectius va treballar fins al matí següent. Després que l'amo del bar del costat de Vodafone alertés que la porta estava esbotzada, un superior va ordenar-los que es dirigissin allí. “Vam anar-hi en un vehicle particular perquè, per la nevada, hi havia cotxes patrulla avariats, era caòtic. A la botiga, tot estava remogut. El cap ens va dir que recollíssim el material. El vam posar en quatre bosses. Hi havia obscuritat total i, quan vam marxar, era impossible tancar la porta. A la comissaria, ho vam descarregar amb l'ajuda de companys. Potser es va quedar alguna cosa als seients.” A les dependències policials, van deixar les bosses al despatx d'un caporal, on hi van estar dos o tres dies. “Ens van preguntar si havíem baixat al soterrani i si havíem agafat el que hi havia a la primera planta. Però com que no sabíem que hi havia més pisos a la tenda, ens van requerir que hi tornéssim.”

“No vam fer inventari” En la segona visita, Castillo i Luis s'hi van adreçar en el mateix cotxe, i dos companys més, en un altre. El material també el van deixar al despatx, que estava obert. “A la comissaria, aquella nit hi havia quaranta persones o més. Un agent va considerar que s'hauria de fer l'inventari, però els superiors van respondre que fèiem més falta al carrer.”

Pel que fa a Alexandre, qui continua a la policia de Palafrugell, va assegurar que fins i tot va recollir caixes a prop de la tenda. “El meu germà vivia a cinquanta o cent metres de la botiga. Es va trobar dos mòbils al terra. Estaven sense bateria i mullats, i els va tirar mesos després.” Així ho va subscriure el mateix germà, Marc Luis. Tant la seva versió com la del germà d'Alberto van ser qualificades d'esperpèntiques pel fiscal. Adrià Castillo va manifestar que mentre es dirigia a la botiga Vodafone es va trobar un home que venia mòbils en un parc i que n'hi va comprar dos. I, finalment, Carriqui va afirmar que havia quedat aïllat per la nevada a la Bisbal i que mai havia usat cap dels mòbils, si bé en una declaració anterior havia indicat que els hi havia ofert Alberto. Una falta, ja

prescrita L'advocat dels dos agents i dels seus germans, Carles Monguilot, en demana l'absolució, com també ho va fer el lletrat de Carriqui, Ernest Plaja. El fiscal, per la seva banda, sol·licita 15 mesos de presó per un delictes de furt per als policies, i any de presó per a la resta per receptació. Monguilot va rebatre, però, que no tan sols els agents van tenir contacte amb els mòbils suposadament sostrets, sinó també desenes de persones més. "Els lladres mai van ser detinguts, els telèfons van estar a la comissaria sense cap mena de custòdia i la pèrit desconeix l'estat i l'antiguitat dels telèfons. De forma alternativa, plantegem que el material no superaria els 400 euros i que es tractaria d'una falta de furt, ja prescrita."

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/727568-dos-policies-de-palafrugell-neguen-haver-se-apropriat-duna-desena-de-mobils.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss